

EVA AMORES & MATT COSGROVE

DONDERDAG

Vertaald uit het **Engels** door
Marlies Slegers

LUITINGH-SIJTHOFF

**LICHTEN.
CAMERA.
ACTIE!**

7.00 uur

‘WAKKER WORDEN!’

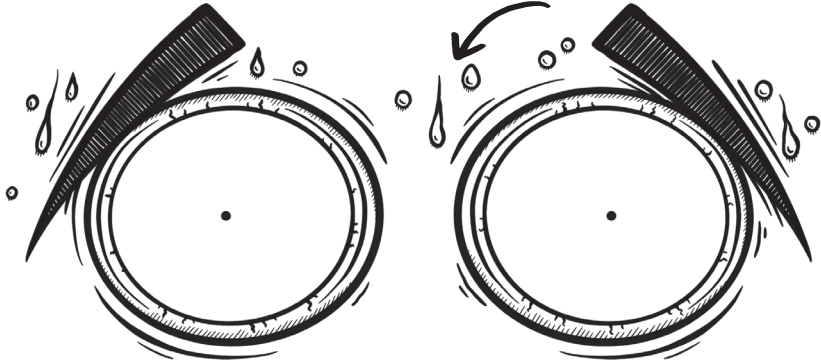
O, ik ben al wakker. Geen zorgen daarover. Ik ben **KLAAR-
WAKKER**. Nog nooit wakkerder geweest in mijn hele leven.

Het vrolijke openingsnummer van de best bekeken ontbijt-
tv-show in de wereld schalt door de studio...

**‘WAKKER WORDEN, WAKKER WORDEN, WAKKER
WORDEN!’**

Ik zou **WILLEN** dat ik nog sliep, lekker onder het dekbed,
dromend over leuke dingen. In plaats daarvan, zit ik in een
nachtmerrie.

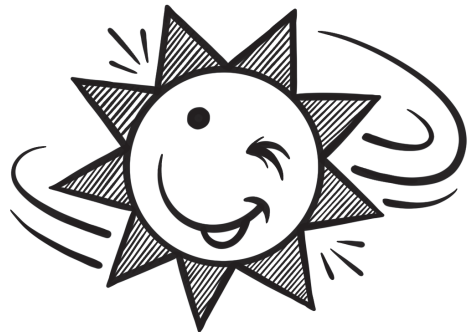
‘**W...A...K...K...E...R...W...O...R...D...E...N!!**’ klinkt het aanstekelijke deuntje door. Het hoeft niet gespeld te worden. Ik **BEN** wakker! Kijk maar naar mijn **OGEN!!**

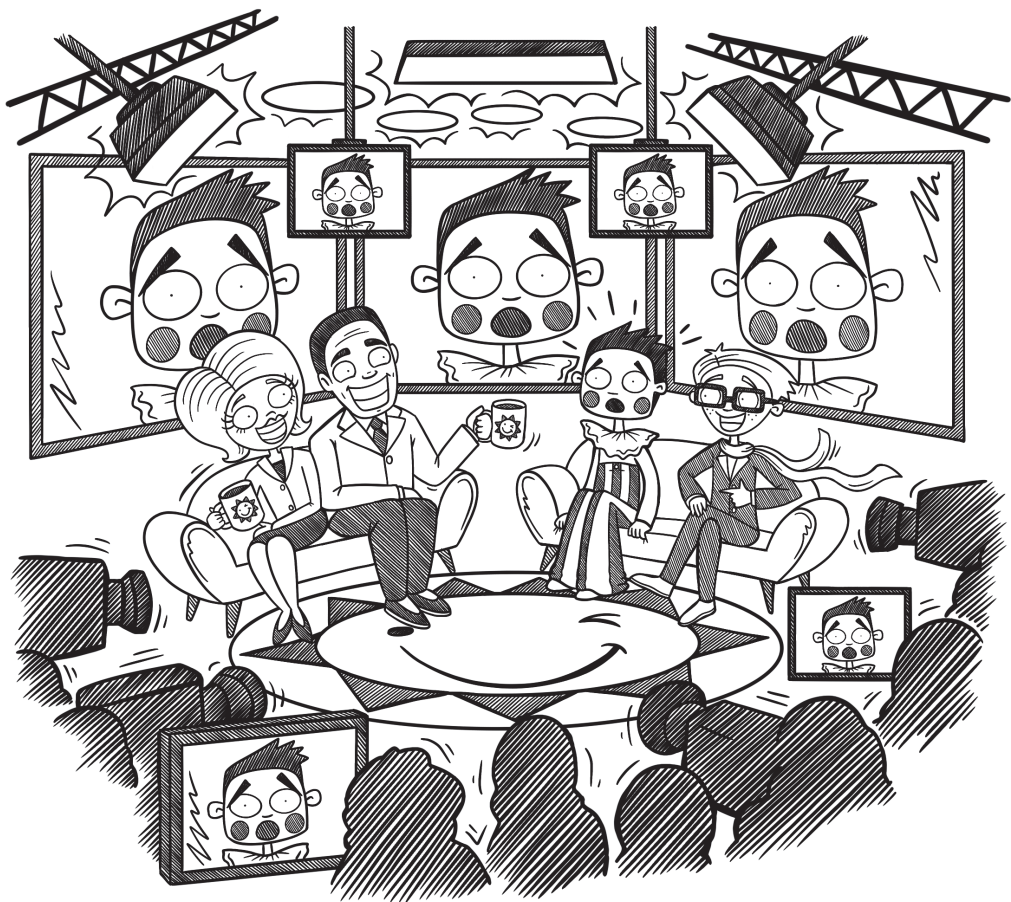
Ze zijn 132% open. Minimaal! (Goed, rekenen is niet mijn sterkste punt. Dan weten we dat ook weer.*) En ze zien **ALLES** in **ONDRAAGLIJK** detail.

Het voelt alsof de tijd stilstaat en dit vreselijke moment **VERTRAAGD** wordt, waardoor ik **ELK PIJNLIJK** detail zie.

‘**WAKKER WORDEN MET SAM EN PAM!**’ Het deuntje eindigt met een laatste hoge noot, terwijl het geanimeerde **WAKKER WORDEN**-logo nog eenmaal draait, en dan een laatste knipoog geeft.

Alle schermen in de studio draaien dan van de grijnzende zon naar een extreme close-up van **MIJ!**

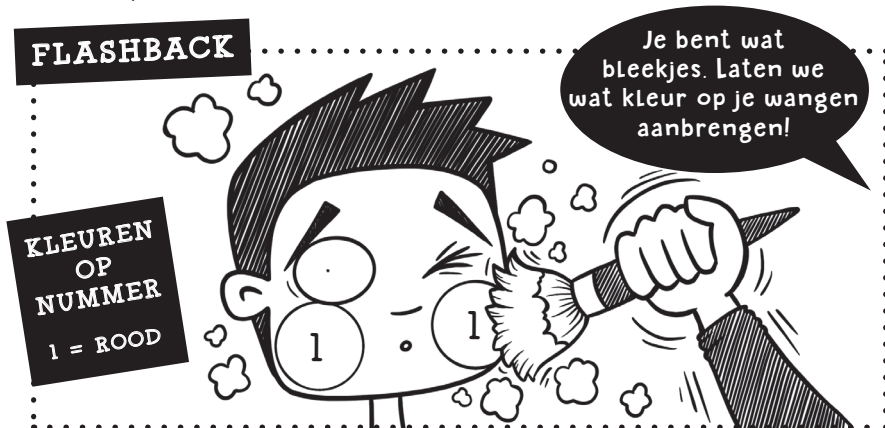
Ik kan niet ontsnappen aan mijn **GEZICHT**. Overal waar ik kijk, op ieder scherm, zie ik mezelf. Wezenloos om me heen kijkend. Mond wagenwijd open.

Ik zie eruit als zo'n CLOWN uit het circus.

Dat circusgevoel wordt versterkt door mijn ongelukkige make-up-situatie en mijn kleding. Beide niet mijn keuze.

Ik denk dat een **STAGIAIR** mijn make-up heeft gedaan. Mijn gezicht ziet eruit alsof het **BESCHILDERD** is door een **BOZE** peuter.

Ik gebruik het woord 'beschilderen' **BEWUST**. Ik weet dat kunst iets persoonlijks is, maar ik had toch liever gehad dat ik meer in de stijl van de **renaissance** was geschilderd, en niet in deze vorm van **ABSTRACT** expressionisme!

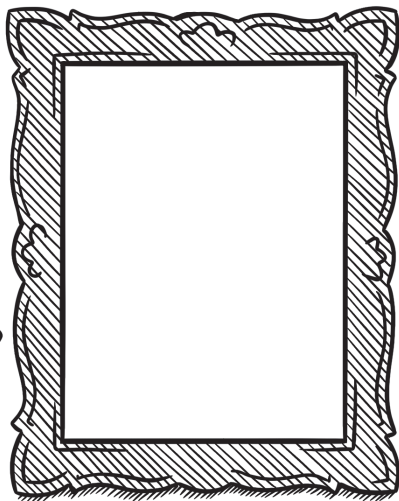
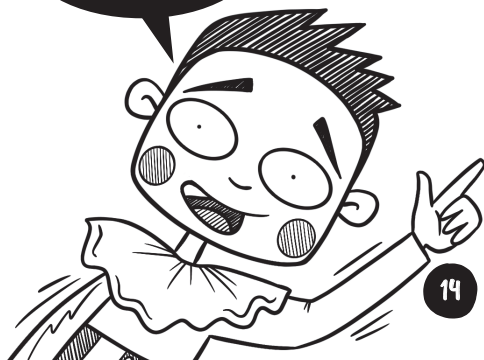
MEER ZO DUS,

EN MINDER ZO!

Teken mij in
JOUW kunststijl.

En laten we het vooral niet over mijn kleding hebben! De stylist verzekerde me dat dit allemaal rechtstreeks van de CATWALK van de grote modeshows komt.

Eigenlijk wil ik hard **WEGRENNEN**, maar dan zou ik waarschijnlijk struikelen over deze belachelijke, ruime broek. Ondertussen ziet Maarten er **PERFECT** uit. Hij zou niet misstaan op de voorkant van een tijdschrift.

‘Dank je wel dat je binnen komt **VALLEN** bij onze **WAKKER WORDEN**-show, zwembadjongen!’ roept Pam, de presentatrice, enthousiast, met een flinke nadruk op het woord ‘vallen’.

‘Laten we meteen maar de **DIEPTE** in **GAAN**,’ roept Sam, de andere presentator, en ook hij gebruikt alleen maar woorden die doen denken aan het zwembad, ‘met deze vraag, waar iedereen in de wereld het antwoord op wil weten. **HOE** krijg je het precies voor elkaar om met een flinke **voedselvergiftiging** aan een duikplank te gaan hangen op **tien meter** hoogte, terwijl je **hele** klas beneden staat en jouw gehaakte zwembroek draadje voor draadje loslaat?’

Beide presentatoren glimlachen vol verwachting. Maarten glimlacht gemeen. Ik ben omringd door schitterende, stralende **GLIMLACHEN**, alsof ik opeens in een tandpastareclame zit.

